

ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ

КУРСОВА РАБОТА

по

Психология на Управлението

НА ТЕМА

“Личностни качества на мениджъра”

Специалност „Бизнес администрация и мениджмънт”

Разработил: Ивелина Николаева Николова

Фак.№ 143310002

II курс

В тази тема вниманието ни ще е насочено към личността на ръководителя, която задължително съдържа в себе си разнообразие от качества, роли, стилове и др. Интересът към въпроса за ръководещия в съвместната дейност на хората в организацията съществува от тогава, откакто е започнало изучаването на човешкото поведение. Процесът на ръководството в организацията, който обхваща двама или повече души, при който единият се опитва да влияе върху другите, за да постигне някаква цел или цели.

Тази тема трябва да бъде разгледана, за да стане ясно как ръководителят в съвременната организация трябва да се държи, за да подтиква своите подчинени към разгръщане на способностите им в името на постигане целите на организацията. Основна част от управлението във всяка организация е координирането на нейните дейности и насочването на усилията на членовете към постигане на целите ѝ. Този процес включва способността да бъдеш лидер. Лидерството е свързано със способността за поемане на рискове, за вдъхновяване и убеждаване на хора и най-вече с отговорността към тях. То е важно да се разглежда в днешно време, защото е неизменна част от ефективното управление. Всеки мениджър трябва да е лидер, но не всеки лидер е мениджър. Мениджърите са хората осъществяващи управленската дейност. Извършеният от тях труд съществено се различава по своя характер, резултати и прилагане средства от труда на останалите работещи в организацията. Лидерството се проявява в междуличностните ни отношения. То се свързва с постигането на цели, така че последователите да ги възприемат като свои собствени.

Могат ли отделните хора да бъдат обучавани за лидери или те се раждат такива? Защо личности със съвсем различни черти, образование и култура успяват да се изявят като успешни лидери? Вярно ли е, че няма лидерство без последователи? Как трябва да се държи управляващия в качеството си на лидер? Кои са средствата, с които той може да влияе? Отговорите на тези въпроси са търсени в продължение на години от психолози. Учените – бихевиористи, прилагат три подхода при определяне на значимите фактори, които оказват влияние на ефективното лидерство: подход от позициите на личните качества, поведенчески и ситуационен подход. Ако трябва да се опише един лидер той може да бъде охарактеризиран като интелигентен, решителен, силен, харизматичен, смел, ентузиазизиран. Това, което му е необходимо, за да

управлява добре е да има ясна представа за желаните бъдещи резултати, начините за тяхното постигане и най-важното – знание и умение да организира и мотивира хората си така, че те да следват изборния от него път като свой. За да получи добри резултати от подчинените си, той трябва да умее да оказва влияние. Изглежда лесно, но в практиката нещата са далеч по-сложни и неясни. В тази тема ще стане въпрос каква е разликата между мениджъра и лидера, какви са качествата, които трябва да притежава добрият лидер и неговият стил.

Дори в клетката с птици се вижда коя птичка е най-важната. Зелената или синята например. И никой не смее да ѝ отнеме храната, тя избира най-хубавото място, не се озърта, понеже не очаква нападки. Тя е силната личност, тя е лидерът, с всичките присъщи на един лидер черти. И все пак що за птица е лидерът?

Има много определения за лидерството. Едно от тях е, че лидерът е този, който вдъхновява хората, за да правят това, което иска или лидерът е човек, на когото хората могат да подражават. Той трябва да има харизма и чар, но също така трябва да е компетентен, да има добра визия и да може да комуникира. Много важно е да може бързо да взема решения. В България има няколко проблема с лидерството. По-възрастните, които са живели в комунизма, не са имали възможност да се учат на лидерство или просто на управление. Много от младите, които знаят какво да правят заминават в чужбина, защото мечтаят за кариера в голяма чужда компания. Да работиш за чужденци е престижно, но както всяка работа си има своите предимства и недостатъци. На пръв поглед достойнствата на чуждия мениджмънт са очевидни. Заплащането е изцяло в белия сектор и надхвърля до 3-4 пъти това в българските фирми. Трудовото законодателство и социалните плащания се съблюдават строго. Особено стриктни в това отношение са американските, западноевропейските и японските компании, които се стремят да предложат на квалифицирания персонал привлекателни условия.

Днес за мениджъра от голямо значение са творчеството в работния процес и неговата самореализация. В това отношение чуждите компании са отново на висота. Отделя се значително внимание на адаптацията и развитието на персонала. Но работата в чуждестранна фирма си има и своите минуси. Ако мениджърът е твърдо решен да развива своята кариера в чуждестранна корпорация, той непременно трябва да вземе решение за развитие в чужбина. Обаче ако реши да премине в българска компания след